

Hleďte nejprve království Boží a spravedlnost jeho a toto vše bude Vám přidáno. (Matouš 6, 33.)

Katolickým křesťanům a všem lidem dobré vůle!

Žijeme v době nad jiné vážné. Rozumíme-li znamením doby, poznáváme, že prožíváme kritické chvíle dějin. Nepochybujeme o dobré vůli mnohých členů národa a jeho představitelů. Jako křesťané však víme, že tato sama nestačí. Velká část národa sešla s cest víry a mravnosti. Je třeba modliteb, je třeba pokání, t. j. změny smýšlení. Katolíci pochopí tuto výzvu a budou se snažit DENNÍ SPOLEČNOU MODLITBOU RŮŽENCE vyprošovat národu Boží milosrdenství a světilo jeho představitelů! Ti, kteří nejsou spojeni touží vtrou s katolickou církví, necht se spojí s námi v jednom úsilí společných prosb a společného smíru! Přiberte k modlitbám nevinné děti, jejichž modlitby podle výroku Kristova pronikají před Boží tvář! Spojme se v modlitbách o pravý mír! Změňme smýšlení, pokud je čas!

„Ó můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně, přiveď do nebe všechny duše, obzvláště ty, které Tvého milosrdenství nejvíce potřebují!“ (Modlitba fatimských dětí.)

K RÁLOVNO MÍRU, ORODUJ ZA NÁS!

Imprimatur. Die 25. Februarii 1948. Nro 3027

† JOSEPHUS
Archiepiscopus

„Modlíme se, aby Všemohoucí Bůh měl slitování s našim postiženým světem, aby vymýtil zášť a nedorozumění a dal zvláště pravdě a milosrdenství, a aby jeho duchovním vedením mohly národy požít požehnání trvalého míru.“
PIUS XII.

příspěvek z pozůstalosti paní

M. Karmáškové

AKTUÁLNÍ INFORMACE

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ VE ŠKOLNÍM ROCE 2025/26

Předškolní děti	úterý	15.15 – 16.45	(Andrea Holubcová, Anna Jínová)
1. – 2. třída	pondělí	15.15 – 16.00	(Marie Krausová)
3. – 6. třída	pondělí	14.15 – 15.10	(Marie Zahradková)
2. stupeň (spolčo)	pátek	16.30 – 18.00	(Martin Klodner, Andrea Holubcová, Kamila Slavíková)

ZKOUŠKY SCHOLY

Od září se pravidelně scházíme na zkouškách scholy. Zveme všechny, kteří mají rádi liturgický zpěv a hudbu, aby si s námi přišli zazpívat. Vítání jsou muži i ženy, bez věkového omezení.

Nejbližší zkoušky se uskuteční **17. září a 24. září, vždy od 19.30 h.** Bude-li mít kdokoli zájem, kontaktujte mě nejlépe osobně nebo na tel. 733 595 046.

Matěj Kraus

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 11. září 2025. Uzávěrka následujícího čísla: 25. září 2025. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 19

14. září 2025

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošík, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Košťofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 15. 9. – 28. 9. 2025

15. 9. Po	Památka Panny Marie Bolestné			
16. 9. Út	Památka sv. Ludmily, mučednice	KA	18.00	za ++ Václava a Miloslavu Pechanovy a ++ z rodů
17. 9. St		KA	08.00	za zdraví a pokoj v rodině
18. 9. Čt		KA	08.00	na úmysl dárce
19. 9. Pá	Památka sv. Ondřeje Kim Tae-gõna, kněze, Pavla Chõng Ha-sanga a druhů, mučedníků	KA	18.00	za Boží požehnání pro bratra Karola a celou rodinu
20. 9. So	Svátek Výročí posvěcení katedrály sv. Štěpána	DD	13.30	za farníky
		KA	18.00	za + Jaroslava Prouska, rodiče a ++ z rodů
21. 9. Ne	25. neděle v mezidobí	KO	08.30	za + Lidunku Novákovou
		CH	15.00	na úmysl
22. 9. Po	–	–	–	–
23. 9. Út	Památka sv. Pia z Pietrelciny, kněze	KA	18.00	za ++ rodiče a jejich rody
24. 9. St		KA	08.00	za Boží požehnání pro bratra Karola a celou rodinu
25. 9. Čt		KA	08.00	na úmysl rodiny
26. 9. Pá		KA	18.00	na dobrý úmysl
27. 9. So	Památka sv. Vincence z Paula, kněze	DD	13.30	za farníky
		KA	18.00	za + Václava Votočka a sestry a za + Václava Brádleho
28. 9. Ne	Slavnost SV. VÁCLAVA, mučedníka, hlavního patrona českého národa	KO	08.30	za + Josefa Karmáška

Farnost
sv. Petra a Pavla

DEMOKRATIZUJE SYNODALITA CÍRKEV?

Demokracie jako forma vlády, jejíž kořeny sahají do starověkého Řecka, prošla dlouhým a spleťtým dějinným vývojem a nabývala různé podoby. K jejím základním principům v každém případě patří, že o výkonu moci a o veřejných záležitostech rozhoduje většina oprávněných občanů, a to zpravidla volbami nebo hlasováním. V případě přímé demokracie občané hlasují sami, v případě zastupitelské demokracie zmocňují své zástupce. Vždy je to však lid, od něhož se vládní moc odvozuje, přičemž nositelé této moci podléhají mechanismům zodpovědnosti a kontroly.

O takovém způsobu politického uspořádání, které všem občanům poskytuje možnost podílet se svobodně a aktivně na stanovení právních základů státu a na řízení veřejných záležitostí, církev na 2. vatikánském koncilu prohlásila, že „je v naprosté shodě s lidskou přirozeností“ (GS, 75). Z toho důvodu také nepřestává vyzývat všechny věřící, aby pamatovali na svou povinnost a podporovali svobodným hlasováním obecné blaho.

Jinou otázkou však je, do jaké míry jsou jednotlivé prvky demokracie uplatnitelné v rámci katolické církve. Církev jakožto putující Boží lid je uspořádána jako hierarchické společenství, jehož svrchovanou hlavou je Kristus. Všem z tohoto lidu přináleží stejná důstojnost a svoboda Božích dětí, ve všech údech Kristova těla přebývá Duch Svátý.

Otázka úřadu v církvi, jemuž je svěřena autorita a moc, není nicméně záležitostí pouze sociologickou, církevně-právní nebo organizační. Má svůj teologický základ v povolání a poslání Ježíše Krista a ve zvláštním daru Ducha Svatého, který je předáván v biskupském svěcení. Proto lze říci, že autorita v církvi má původ kristologický a pneumatologický a její nositel svátostným způsobem zaujímá místo samotného Ježíše Krista.

Třebaže si tedy církev váží lidských a morálních hodnot, jimiž se vyznačuje demokracie, je sama o sobě strukturována odlišně než politická společnost. Církev jako tajemství a jako věřící Boží lid putující v dějinách přijala v různých etapách své cesty i různé prvky feudální, monarchické, či dokonce i demokratických profánních forem vlády. Co se týká poslední jmenované oblasti, stačí připomenout například praxi voleb a zastupitelských orgánů v řeholních institutech nebo roli kapitul v procesu obsazování biskupských stolců.

Jestliže církev na jedné straně není demokracií, není na straně druhé ani monarchií nebo totalitním systémem. Žádný nositel úřadu není autokrat, ale jak kněžství, tak biskupství mají kolegiální povahu. Synodální pojetí církve navíc upozorňuje, že služba pastýřů je začleněna do společenství Božího lidu. A tak i synodální církev analogicky vzhledem k principům demokracie počítá se spoluúčastí a spoluodpovědností všech a hledá nové formy transparentního výkonu moci. Důvod uplatňování těchto principů však vyvěrá ze samotné povahy církve jako mysteria společenství Bohem vykoupených sester a bratří.

Jednotlivé synodální dynamiky, jako jsou konzultace věřících nebo duchovní rozlišování, pak rozhodně nelze zaměňovat s průzkumem veřejného mínění nebo s parlamentarismem. Jedná se naopak o konkrétní projevy života Božího lidu, který je jako společenství víry na svém putování stále provázen Duchem Svatým. Důrazem na naslouchání, privilegovanou roli chudých, dialog a solidaritu pak může synodální proměna církve přinést své plody jako znamení v současné situaci krize struktur nebo nedůvěry vůči hodnotám a principům demokracie.

„Účast Božího lidu na mesiášském poslání se tedy nezajišťuje pouze služebnou strukturou a svátostným životem církve. Přichází

také jiným způsobem, a to prostřednictvím duchovních darů či charismat. Toto učení, které koncil připomněl, má oporu v Novém zákoně a pomáhá ukázat, že rozvoj církevního společenství nezávisí pouze na instituci služeb a svátostí, ale je podporován také nepředvídatelnými a svobodnými dary Ducha, který působí i mimo všechny zavedené prostředky.

SV. LUDMILA (16. ZÁŘÍ)

Narodila se kolem roku 860 na knížecím dvorě nad soutokem Labe a Vltavy v Čechách, severně od Prahy. Hrad byl v 10. stol. přestavěn na kamenný a od 16. stol. stojí na jeho místě zámek Mělník. Zde, v pohanském prostředí, Ludmila vyrůstala jako dcera vladky Slavibora. V historických pramenech je uváděna i pod jménem Lidmila. Ve velmi mladém věku (r. 874–875) se provdala za Bořivoje I., přemyslovského panovníka v západní části středních Čech.

Bořivojova sestra byla provdána za velkomoravského knížete Svatopluka, kterého Bořivoj za bojů s Franky podporoval a od něj byl pozván na Velehrad v době, kdy tam po návratu z vězení v Bavorsku pobýval věrozvěst arcibiskup Metoděj. V rozhovoru s ním se začal otevírat víře v Krista a zanedlouho přijal křest i se 30 členy svého doprovodu. Do Čech se vraceli s knězem Pavlem Kaichem jako nositelé křesťanské víry.

Uvádí se, že Ludmila byla pokřtěna buď přímo od sv. Metoděje nebo některého z jeho žáků. S Bořivojem snad měli tři syny a tři dcery, avšak ve známost vešli jen Spytihněv a Vratislav. Bořivoj vystavěl na Levém Hradci kostel zasvěcený sv. Klimentu. Následně musel potlačovat vzpouru pohanů, o kterou se postarali jeho nepřátelé a po ní dal zbudovat na Pražském hradě kostel Panny Marie.

Ludmila prožívala starosti se svým mužem, s horlivostí se snažila žít podle evangelia a za vše se modlila. Asi v roce 889 ovdověla a vládu v Čechách převzal velkomoravský kníže Svatopluk. Ludmilin syn Spytihněv v r. 895 odtrhl zemi od Velké Moravy a po deseti letech zemřel. Předtím obnovil pobořený pražský kostel,

Skrze toto udělování zvláštních milostí se ukazuje, že všeobecné kněžství církevního společenství je vedeno Duchem se svrchovanou svobodou („jak se mu zlíbí“, říká sv. Pavel v 1 Kor 12,11), která je často překvapující.“ (Jan Pavel II.)

Podle publikace *Naslouchejme tomu, co Duch praví církvi. Malý průvodce synodalitou*

v němž pak byl pohřben. Druhý syn Vratislav se oženil s Drahomírou z knížecího rodu Stodoranů ze slovanské větve pohanských Leticů v Polabí. Její srdce se provdáním za křesťanského manžela neobrátilo, ani když s ním měla sedm dětí, 3 syny (Václava, Boleslava, Spytihněva) a 4 dcery (nejznámější je Přibyslava). Vratislav podobně jako jeho bratr odrážel útoky Maďarů, kteří byli hrozbou pro Čechy i Německo. Asi po r. 916 začal na Pražském hradě budovat kostel sv. Jiří, který nedokončil. Padl asi na výpravě proti Maďarům v únoru 921.

Regentkou do Václavovy plnoletosti se stala kněžna Drahomíra, ale výchovu Václava a Boleslava svěřili velmoži jejich babičce Ludmile. Drahomíře se tento zásah do výchovy dotkl a hrálo roli i to, že nebyla nakloněna křesťanským zásadám. Drahomíra žárlila na tchyni i pro oblibu, kterou Ludmila měla u lidu. Nepomohlo ani to, že se Ludmila stáhla na hradisko Tetín. Traduje se, že vrahové Tunna a Gomon, kteří sem z 15. na 16. září přišli světici zardousit, byli posláni Drahomírou. Mohlo jít i o iniciativu nespokojených pohanských velmožů z jejího okruhu. Vrazi použili k uškrcení oběti její vlastní závoj nebo šálu. Prolití krve, k němuž Ludmila byla pro Krista odhodlána, odmítli, zřejmě podle instrukcí, z obav, že by bylo důvodem k prohlášení za mučednici.

Vnuk Václav po převzetí vlády se postaral o přenesení Ludmiliných ostatků do Prahy, kde byly asi r. 925, za účasti řezenského biskupa Michala, uloženy do chrámu sv. Jiří na Hradčanech. V té souvislosti se počítala mezi svaté.

Jan Chlumský, catholica.cz